

Getuigenis van een oude "hanenman" uit Limburg.

Mijn vader Machiels Pierre is geboren op 28 december 1927 te Heukelom. Heukelom is een klein dorpje van, nu +/- 200 inwoners, in de gemeente Riemst, gelegen tussen Vroenhoven en Zichen-Zussen-Bolder.

Al op zeer jonge leeftijd, 7 of 8 jaar, kwam hij, via zijn Nonkel Peter Machiels, in contact met het hanenvechten. Nonkel Peter was de broer van mijn grootvader Paul Machiels en helemaal gek van hanengevechten.

In die tijd, alhoewel al verboden, werden er bijna overal hanengevechten georganiseerd. Elk dorp had zijn "verdoken plaatsen" waar deze doorgingen : Zussen, Heukelom, Spouwen, Genoelselderen, Membruggen, enz.....

Maar Heukelom, wegens zijn onbekende en verdoken ligging, centraal en zeker kort bij de Waalse grens, Eben-Emael, Bassenge, Visé, Wonck, Oupey, Fexe-Slins,.....en 25 km van Luik, wat zéér aantrekkelijk was voor de vele Waalse liefhebbers. Iedereen kende hier ook de Waalse taal (dialect Frans) en wat een voordeel was. Heel veel arbeiders van toen gingen bijna allemaal werken in de toenmalige rijke Waalse staalindustrie waar natuurlijk de nodige "contacten" werden gelegd !

Dit even geschetst hoe hier de situatie was in de tijd voor en net na Wereldoorlog II.

Vanwaar de "liefde" voor het hanenvechten ?

Tja, hoe ging dat in die tijd.....mijn Nonkel Peter was een verwoed liefhebber en nam mij als kleine jongen (7 of 8 jaar) reeds mee naar het "perk" (1) en daar kreeg ik een appelkist om op te zitten tussen al die "hanenmannen", fier als een gieter met mijn Nonkel. Van de "hanenmannen" kreeg ik altijd wel wat lekkers, babbelaar (snoepje) of eens een stukje chocola (in die tijd een ware delicatessé)en daar ging je natuurlijk voor mee. In die tijd was Nonkel Peter, geboren in 1888 en gestorven in 1968, ook een zakenman die import en export deed van groenten en fruit. Hij bracht natuurlijk geld en kennis mee met geld wat de weddenschappen natuurlijk zeer aantrekkelijk maakten. Wallonië was in die tijd een zeer kapitaalkrchtig geweest door de florerende staalindustrie. Nonkel Peter woonde in Luik en kwam , in die tijd (!), al met een taxi !! Kan je je dat voorstellen in zo'n klein boerdorpje waar toen nog géén auto was ??

En hoe is dat naar later geëvolueerd ? Heb je later ook hanen ingezet ?

Natuurlijk, Nonkel Peter zette in het begin, toen ik nog klein, was hanen bij mij thuis en mijn vader (mijn grootvader Paul Machiels geboren in 1885 en gestorven in 1977), moest deze "soigner" en er mee kweken. Maar daar kwam nie veel van in huis, van dat kweken, er moest in die tijd gewerkt worden. We waren met 3 kinderen en hadden een klein boerderijtje (zoals er honderden waren in die tijd) met 3 koeien, 2 ha land, 4 varkens en enkele kalveren. Mijn vader ging overdag werken in de Cockerill in Luik op de hoogovens, en 's avonds naar huis en dan nog de boerderij. En alles met de hand, paard en kar. Er waren nog geen tractors !!

Mijn Nonkel ging naar vele hanengevechten zowel in Wallonie als hier in de streek. Daar hij kocht in die tijd goede vechters en "plaatste" die hanen ook bij andere mensen die hij kende, boerderijtjes, arbeiders met veel tuin en plaats. De mensen die deze hanen hadden kregen dan een gedeelte van de inzet als ze wonnen in het gevecht of als ze verloren gratis voor consumptie.

In het jaar 1939 kocht hij voor mij mijn eerste haan die ik zelf mocht houden en "soigner".

A

Spijtig genoeg kwam toen de 2de Wereldoorlog en waren de hanengevechten maar schaars. Er werd honger geleden en de tarwe was veel geld waard. Alleen de besten werden gehouden en stonden op een dieet van afval en zelf zoeken in de weilanden of tuin. Mijne Nonkel Peter kocht hier en daar nog wel goede hanen bij, maar ze waren niet dik gezaaid, de hele goede.

We hadden nog jonge kuikens kunnen kweken, daar werd alleen de allerbeste vechter (1 of maximum 2) van gehouden en de rest geslacht en meestal verkocht aan de rijkere "stadsmensen" die veel geld gaven voor het lekkere witte vlees. Ze mochten niet te oud worden want "donker-rood" vlees werd niet gesmaakt, laat staan zwart vel en zwart vlees, waar jij het hier over hebt !! **Dat bestond toen niet !!** Ik heb er honderden geslacht in al die jaren **en nooit 1ne tegengekomen !!**

Hoe zag dan een goede vechter eruit in die tijd ? was er een "evolutie" in de jaren ?

Tja hoe zag die eruit....zoals een gewone haan, rode kam, rode lellen, blauwe donkere poten, een beetje zoals arduinsteen. Maar alle kammen werden (als ze jong waren) zoveel mogelijk ingekort (gesneden) en de lellen verwijderd om later bij de gevechten geen onnodig bloedverlies te hebben en de andere haan geen kans te geven hem bij de lellen te pakken en te scheuren.

Dat waren de (2) "Belsche Hanen" (Belgische soort). Ze hadden eigenlijk alle kleuren, zwart, rood, geel, witte (zilver) , chocolade en "florries" (met witte tekening), koekoeken waren er ook, maar weinig. Ze moesten vechten hé, de kleur was van geen enkel belang ! En de staart stond meestal omhoog en was dik gepluimd. "Fazantenstaarten" (afhankelijk) waren er niet.

- Ik laat mijn vader een haan zien met zwarte kop en zwarte kam – ik vraag of hij ooit 1 zo'n haan gezien heeft met die kleur – hij zegt : " een mooie haan, maar ik heb **altijd en alleen rode** kammen en lellen gezien, ook bij de Walen. "

Voor de oorlog waren ze wat groter en "plomper" , later werden ze wat "fijner" en ietskes hoger op de poot. Maar nog altijd stevig "geblokt" met lange nek. Ze moesten wel goede spieren hebben op de borst (macht) en stevige benen (uthouding) om te "kappen"(slaan). Mijn hanen weegden nooit meer dan 4,5 kg. Te zwaar was niet goed, dan waren ze te traag. Zie oude foto kweekhaan uit 1951 of 1952.

Deze haan was 1 van mijn beste kweekhanen ooit gehad. Mijn Nonkel Peter had die gekocht als goede vechter en" geplaatst" in Millen (naburig dorp). Daar heeft hij "door de draad" gevechten met een andere haan en was "lam" geworden (kreupel). Mijn Nonkel Peter heeft hem toen gaan terughalen en aan mij gegeven om te kweken. Uit die haan kwamen goede en heel goede vechters, te zien met welke hen hij koppelde.

Werd er veel gekweekt ? Hoe ?

Neen niet zo heel veel , we waren afhankelijk van hoeveel hennen er broeds werden en wanneer. Dan werden de eieren onder gelegd en hopen dat ze bevrucht waren en jongen uitkwamen. Wij hadden geen broedmachines hé....alles ging op 100% natuurlijke wijze. De kip trok de kuikens groot met wat er te vinden was in de tuin en de mesthoop (maden, wormen). We maalden wel wat extra tarwe, gerst en koren (mais bestond toen ook niet) fijn voor de kuikens maar kant en klaar eten zoals nu in de winkel bestond niet.

En dan het weer, dat ook kon tegenvallen,als we 3 nesten van gemiddeld 8 à 10 kuikens konden groot krijgen waren we héél blij. En als daar 2 of 3 goede vechters uit kwamen was het een succes. Ik zeg wel "goede" vechters, slechte waren er genoeg ! We letten er wél op dat alléén de beste vechters gekoppeld met de beste hennen(uit de beste vechters) gekoppeld werden.

1 verkeerde "kruising" met een "gewone" kip, kon alle vechtkwaliteiten teniet doen ! Al meermaals gezien en geprobeerd met "geplaatste" hanen die dan toch toevallig bij die mensen kuikens hadden van gewone leghennen.....mooie hanen, maar "geen fluit" waard in het gevecht !

Hoe vochten dan goede vechters ? Op wat werd er gelet ?

De (oudere) hanen, 2 jarige, vochten met hun natuurlijke (met de hand) aangescherpte sporen. De jongere (1 jaarse) die nog onvoldoende spoor hadden werden sporen aangedaan die met de hand gemaakt werden van natuurlijke sporen van oude hanen. Die sporen van oude hanen werden afgehaald met een soort speciale draad en dan op een versterkte lederen lap geplaatst.

Goede sporen maken was een "kunst". Toine Cilissen (vader van Looike en Eugène Cilissen – zie oude foto) kon dat heel goed ! En dan een zekere Leike uit Rosmeer was er ook bedreven in. Ze moesten de juiste "vorm" hebben anders kwetsten de hanen zich aan hun eigen sporen en raakten ze de tegenstander niet goed ! Deze sporen werden om de echte (bot)spoor van de jonge haan geplaatst en vastgezet met lint of speciale "doek".

De 1ste 2 à 3 minuten werd er "vlucht" gemaakt. De hanen vlogen frontaal tegen mekaar op en sloegen wild op mekaar , de poten vooruit.

Daarna kwam het échte vechten !

Ze vochten vooral met de kop en nek om de bovenhand te krijgen. De ene haan probeert met zijn bek de andere haan vast te pakken bij zijn kop of nekveren, om dan om hoog te vliegen en hard en snel te kunnen "kappen" (slaan) naar de tegenstander hun kop, nek en bovenrug, dat waren de goeie ! De "vluchtmakers" werden geweerd, dat was in de ogen van de "echte" hanenmannen in die tijd géén gevecht. Dat wilden ze niet hebben. Daar werd ook op geselecteerd bij de kweek.

Een gevecht kon 50 minuten duren. Ofwel was de tegenstander dood ofwel ging hij "lopen" ofwel was het "boef" (gelijkspel) wanneer de 2 hanen allebei 2 minuten gingen liggen (doodvermoeid) of als de 50 minuten om waren en er was geen winnaar.

Maar de echt goeie vechters hadden meestal niet meer nodig dan maximum 15 à 20 minuten om de tegenstander te verslaan.

Ik herinner mij een gevecht waar mijn vriend Looike Cilissen (zie oude foto – staat rechts van mijn vader) zijn goede haan verloren had in de "vlucht" van een haan van de "Huts" (Smets S.) van Zussen . Die haan kon vechten maar maakte altijd maar "vlucht" .

Veel tam tam in café en met enkele pinten werd een nieuwe gevecht aangenomen met een goede vechter van mij. Volgende spel (enkele weken later) een massa volk van omliggende dorpen kwamen ze mij al te voet tegen om te kijken welke haan ik in de "bot" had. De grijze of de blauwe. De clan van de "Huts" was al aan het wedden tegen mij op de straat toen ik nog te voet naar het perk ging. Ik twijfelde nog zelfs een uur voor ik naar het gevecht ging welke ik moest nemen. De beste (blauwe) was super in het gevecht, maar ik had schrik om hem te verliezen tegen een "vluchtmaker". Ik nam de mindere (grijze) maar die had de eigenschap om bijna alle vlucht te ontwijken. Als de andere vloog om frontaal te vechten ging de grijze liggen tot de andere haan over hem heen was om zelf dan weer over die andere te vliegen.

Dat ging zo door, zeker 5 à 8 minuten (wat zeer lang was), tot de Huts zen haan uitgevloog was.....toen begon de Grijze aan een geweldig nek en kopgevecht en sloeg de Huts zen haan morsdood op 5 minuten.

Inzet was 500 Bfr (1 pint kostte in die tijd 5 Bfr.). De eer was gered !

4

Zo ging dat in die tijd, maar goede vechters konden ook "slaag" krijgen hoor, dan werden ze opgelapt en achter de "stoof" gezet om te recupereren. Steken ontsmetten met alcohol en eter, koppen dichtnaaien, enz..... en soms met geen of weinig herstel, dan werd hij opgegeten. Een haan begon te vechten met 11 of 12 maanden en een goede kon in het "groot spel" maximum 3 à 4 keer ingezet worden. Hing ervan af of hij veel slaag had gehad of niet en snel herstelde van zijn verwondingen. Een haan kon maximum 3 à 3,5 jaar meegaan en 1ne die 10 gevechten kon overleven op t groot spel was al n hele goeie en eerder een uitzondering !

Hoe en door wie werden dan die wedstrijden georganiseerd ?

Het seizoen begon eigenlijk begin november en duurde maximaal tot Pinksteren. In de verschillende dorpen en gemeenten was er meestal 1 man die de wedstrijden organiseerde van en voor een bepaalde groep van hanenmannen, waar de organisator zijn hanen huurde of geplaatst had. Meestal vochten 5 of 6 koppels die door het lot werden aangeduid. Je had het "klein spel" en het "groot spel". Het "klein spel" werd meestal met hanen gevochten die eerder een middelmatige vechtkwaliteit hadden of meestal beginnende jonge hanen om te zien hoe hun vechtkwaliteit was met scherpe sporen.

Hier was de inzet vanaf 250 Bef.

Op het "groot spel" kwamen de goede en hele goede tegen mekaar, meestal de "cracks" die zich bewezen hadden in meerdere gevechten. Daar kwam soms tot 500 man kijken en weddenschappen werden afgesloten vanaf 1000 Bef. (1 pint koste 5 Bef) dus dat is nu ongeveer 300 à 400 Eu (om te beginnen hé). Hoger kon altijd. Lager niet.

Gelukkig was er Nonkel Peter als sponsor en organisator, anders kon ik gewoon niet meedoen met mijn hanen. Het is in die tijd, na de 2de wereldoorlog tussen 1949 en 1958 dat ze Heukelom het "Kleine Jeumont" noemden, een plaats aan de Franse grens, berucht voor de hanengevechten. Soms waren er 3 wedstrijden op 1 zondag. Meestal was het "groot spel" op een dinsdag, maar dan moest ik jammer genoeg werken.

Het was toen het hoogtepunt van de "Belsche" vechthaan. (Mijn vader noemt ze geen Luikse maar "Belsche", maar de hanen hadden hun oorsprong bijna allemaal uit Luik en omstreken). Mijn Nonkel Peter organiseerde later ook veel met de heren Jean Thone uit Belair en de heer Linon uit Luik de wedstrijden in de Waalse dorpen. Zij werkten ook nauw samen met aankoop en uitwisseling van goede vechters voor de kweek.

(Ik weet niet of de schrijfwijze juist is, maar ik ga voort op wat mijn vader mij vertelt).

Ging jij ook naar andere wedstrijden kijken of meedoen buiten Heukelom en Wallonië ?

Ja, dat was toen er hier en daar al een "kamionneke" was, waar dan de ganse bende hanenmannen op zaten met hun hanen. We praten hier over de jaren 1955 – 1959. Naar Geetbets gingen we regelmatig, als we vervoer hadden, maar dan gingen we alleen met onze beste vechters. Daar zaten ook goeie, ongeveer hetzelfde type "Belsche" als hier. Hier waren we "concurrenten" van mekaar, maar als we naar daar gingen waren we 1 kliek en moesten we onze eer hoog houden. Wij gingen wel naar die kanten, maar die mannen (van Geetbets) kwamen nooit naar hier.

We gingen misschien ook maar een paar keer per jaar, als die mannen ons uitnodigden om te komen. De afstanden waren te groot en we hadden geen vervoer, behalve de fiets, bromfiets of paard en kar.

Heel uitzonderlijk trok mijn Nonkel Peter en de anderen soms met de trein naar de Franse grens maar bij mijn weten ook maar eens een paar keer gebeurd.

En hoe is het dan verder geëvolueerd door de jaren, vanaf 1960 ?

Vanaf de jaren 1961 ging het bergaf met het hanenvechten, meer controle door Politie, de oudere generatie stierf, de moderne tijd kwam eraan hé.

Mijne Nonkel Peter was ook al wat ziekelijk en kon niet meer zo goed mee. En ja, ik ging op vrijersvoeten en ben getrouwd in 1962, dan moest er extra brood op de plank komen. En ik was ook muzikant bij de harmonie in Heukelom en speelde muziek.

De weinig vrije tijd moest dan gedeeld worden en het familieleven eiste mij op.

In 1963 zijn gij gekomen, er moest gebouwd worden en elke frank was welkom.

Het was ook de tijd dat er andere (3) "soorten" kwamen. In het begin niet veel, maar in de daaropvolgende jaren meer en meer en mijn Nonkel Peter werd ernstig ziek toen (kanker) en kon niet meer mee. De fut ging eruit. Hij stierf in het jaar 1968. Mijn trouwe makker van meer als 30 jaar samen was niet meer.

Vele "echte" oude hanenmannen stierven en jaar op jaar werd het minder en minder met natuurlijk minder en minder goede vechters !

De "bankrus" (4) begon toen meer en meer ook het "hanenspel" te domineren met alle gevolgen van dien voor de huishoudens. Er werd daar te veel op gewed en veel geld verloren met het gevolg veel ruzie in de huishoudens en strengere controle van Politie.

De "goesting" kwam opnieuw in het begin van de jaren '70 toen Eugene Cilissen, mijn goede vriend, vroeg om een vechthaan te mogen "plaatsen" bij ons thuis. We hadden veel plaats en de weilanden naast en achter ons huis waren de gezonde biotoop.

De 1ste haan was een "geel-rode" (zie oude foto) en was gekweekt door de gebroeders Pierre en Theo Beerts uit Riemst. Theo is komen wonen in ons dorp en toen begon alles weer opnieuw. Het jammer was dat op dat moment de "Jappen" (aziatische vechthanen) hun Intrede deden en overall werd er "gekruist" , zodat de oude zuivere "Belsche" soort (eigenlijk de Luikenaar) zo goed als helemaal verdwenen was. Mijn vader vond dat verschrikkelijk jammer omdat door al die "kruisingen" de vechthanen niet beter werden, maar stilaan slechtere en slechtere vechters werden ! De "nieuwe" vechters waren nog maar "een afkooksel" van de vroegere hanen die ik uit de jaren "50 had. Teleurstellend, maar beter iets als niks dacht ik.

Waar en door wie werden er toen nog gevechten georganiseerd ?

Wij waren toen in de "klik" van De Snor (Pierre Beerts) en Philke uit Lauw (Tongeren).

Daar vonden ook de meeste gevechten plaats. Jij moet dat toch ook nog weten, je was toch rond de 12 jaar toen je altijd meeging met ons.

Daar kwamen ook geregeld de mannen uit Linter, Geetbets en Zoutleeuw, maar de meesten hadden ook maar "miiddelmatige" vechters meer. Alleen op het "Groot Spel" zag je nog de echt goede vechters, maar het werd ook alsmatig gevaarlijker met die "Groene" jongens, er werd veel "verklikt" en "overgedragen" (doorgeseind aan Politie) zodat we meermaals met de hanen door de bossen en grachten moesten vluchten.

1 keer hebben we nog een "supervechter" gehad, één nog van de oude "soort" (Luikenaar). gekregen van De Busser uit Linter of Tienen die kanten. Kleur rood-zwart.

Als jonge haan (11 maanden) werd hij "geprobeerd" , maar we hadden gene jonge haan om tegen te vechten. Toen zei De Snor, : " ...dan maar ene oude tegen, hopelijk krijgt hij niet teveel rammel van de oude....".

En zo werd de oude "Jap" van zen broer tegen gezet.....en na 10 minuten kreeg die oude "Jap" een pak "Rammel" dat ze het gevecht hebben stopgezet. Iedereen, De Snor, Theo, Eugene, en mijne pa stonden met de mond open van verbazing....ik was er toen zelf bij (was 15 of 16 jaar toen) ! Mijne pa was in de wolken ! Eindelijk een super goede vechter en nog een echte Luikenaar (ene Belsch) ! Enkele maanden later opnieuw geprobeerd en toen een goede haan bij Philke in Lauw gehaald om toch wat meer "tegenstand" te hebben.

De jonge Rood-Zwarte was nog beter geworden, en na de "vlucht" van 2 minuten nam hij direct de overhand met de kop en nek en "kapte" Philke zijn rond het "Perk". De andere haan (een ervaren vechter) liet zich natuurlijk ook niet doen en sloeg terug. Toen werd de jonge Rood-Zwarte nog agressiever en sloeg Philke zijn haan bijna ko met "botte spoor" (5)! Na ongeveer

15 minuten heeft Philke zijn haan uit het perk genomen.

De Rood-Zwarte heeft 2 keer kunnen vechten, de 1ste keer sloeg hij in 7 minuten de andere dood, waar de andere nog geen kans had om hem te raken. De 2de keer (Groot Spel) stond hij na 10 minuten voor met 10 000 (Bef) tegen 2 000 (Bef) en viel hij dood in het perk na 12 minuten. Iedereen stond erbij en kon het niet geloven. Nergens een schrammetje te zien en later toen hij geslacht werd, werd een grote klonter bloed gevonden aan hart en longen. Hartaderbreuk! Ik was er toen zelf bij! Mijn vader had er het hart van in, en zegt nu nog anno jaar 2012: "... Het was ene super, maar het heeft niet mogen zijn....". Mijn moeder had gelukkig nog 9 of 11 eieren geraapt van een oude (afgeschreven) ¾ Luikse hen, en daaruit is 1 haan en enkele hennen gekomen. Die haan heeft 22 (twee-en-twintig) keer gevochten en NOOIT verloren! De Snor heeft die haan gehouden tot hij van ouderdom gestorven is.

Later zijn er nog redelijk goede hanen gekomen, maar in de jaren "80 begonnen ze hier ook met "Stalen" sporen te vechten en ben ik voorgoed gestopt.

Dat was geen "hanenvechten" meer, alleen nog "vluchtmakers" die per geluk of ongeluk de tegenstander raakten en na slechts enkele minuten dood of zwaar gewond werden.

Het was voor de "weddenschappen" en het geld te doen.....en niet meer voor het "gevecht" op zich. Zo zie je dat het geld alle sport kan kapot maken!

Slotwoord

Ik was blij te zien dat er toch nog enkele "Belsche" hanen zijn overgebleven van de "oude soort" en dat enkele liefhebbers (waaronder Pierre Vranken) zich daar met hart en ziel voor willen inzetten! Aan de echte liefhebbers van de Luikenaar, wil ik meegeven: hou ze **zo "zuiver" mogelijk** en begin **niet** met "fantasietjes" en geef **niet** toe aan "de mode-grillen".

Kruisingen en kruisingen leiden tot **NIETS**! Het karakter gaat verloren, samen met de vechtkwaliteiten.

In mijn 85 jaar nu heb ik véél gezien en meegemaakt, maar 1 ding kan ik iedereen verzekeren, **indien goed gekweekt**, was, is en blijft de Belsche Haan (Luikenaar) de beste vechter!

Pierre Machiels

30 oktober 2012

Woorduitleg

- (1) Perk : is de ronde plaats waar de hanen in vechten – meestal in afgeboord met stevig kiekendraad – vlakke grond, en +/- 150 cm hoog.
- (2) Belsche : zoals mijn vader ze altijd noemde, de hanen uit onze streek. Nu kan je deze indelen bij de Luikse Vechter, maar toen in die tijd, werden er geen andere in onze streek. De meeste (en beste) hanen kwamen uit Wallonië.
- (3) Soorten : andere – rassen – Jappen (eigenlijk werd hier bedoeld "alle aziaten")
- (4) Bankrus : kaartspel waar je geld kon inzetten
- (5) Botte spoor : als de (jonge) hanen werden "geprobeerd" werden de sporen afgedekt met een soort lederen "kap" waar zacht materiaal werd ingewerkt om bij het slaan dodelijke verwondingen te vermijden bij de tegenstander. Een soort zachte "bokshandschoen".

Ik bedank mijn vader voor de oude herinneringen en de tijd die hij heeft genomen om de foto's terug te zoeken, waar ik dacht dat ze verloren waren.

Aan diegene die twijfelen aan de oprechtheid van dit interview, wil en kan ik alleen maar meegeven dat mijn vader oprecht en eerlijk geantwoord heeft op mijn vragen .

Er werden hem géén woorden in de mond gelegd, en hij is misschien 1 van de laatsten die nog een "getuigenis" kunnen geven over de "vechthanen" van voor de Tweede Wereldoorlog tot begin de jaren "80.

Ik heb ook geprobeerd om zo correct de woorden (soms dialect) te noteren zoals hij ze mij gezegd heeft.

Ik ben ook blij dat mijn vader mij toen als kleine jongen heeft meegenomen naar het hanenvechten en dat ik het toch een aantal jaren (8 jaar) heb mogen meemaken van zeer kortbij.

Vele jongeren weten niet meer wat het is, computer en spelletjes hebben de wereld veranderd en eeuwenoude tradities en culturen verdwijnen razendsnel in deze moderne tijden.

Laten we hopen dat ze niet allemaal verloren gaan en heb respect voor die personen die opstaan voor het behoud ervan ! Werk samen en deel kennis en waarden mee aan de volgende generaties.

Onthoud dit : ééns weg , komt nooit meer terug !

Paul Machiels

Heukelommerweg 23

3770 Riemst - Heukelom